Published on *Melano.hu* (https://www.melano.hu)

Senkié, csak az enyém!

Létrehozás: 12/15/2015 - 21:37
Szerző: Aranyi Péter
[1]
Amikor kinyitok egy doboz "ptasie mleczko"-t, arra gondolok, hogy ez csak az enyém. Egyedül, titokban, mikor senki sem látja, kiveszek egy darabot a puha papír alól. Nem adok senkinek belőle.

Azok a magyarok akik ráébrednek arra, hogy Lengyelországban is főznek lecsót, illetve gulyást, hamarosan azt is felfedezik, mi az ami nekünk nincs ideheza. Azonban ha megkínálják őket egy "ptasie mleczko-val", onnantól fogva a maradék valutájukat is erre fogják költeni. A "ptasie mleczko" egy rendkívül egyszerű, ám annál nagyszerűbb édesség. Lengyelország egyik legősibb csokigyárában készül, a Wedel gyártja (amely amerikai tulajdonban volt, idén a japán Lotte vette meg) és elvetemülten sokat kérnek érte. Egy doboz 800 Ft-nak megfelelő zloty-ba fáj, ami önmagában nem lenne drága, azonban ezért mindössze 36 darab ilyen kis plarinét vehet a szájába a halandó.

A lengyelek úgy tarjták, hogy ez a madártej. Még véletlenül se merjünk arra gondolni, hogy ez a miénknek egy dobozba zárt formulája. Némileg ugyan emlékeztet az ízére, de korántsem annyira vaníliás és nincs annyi cukor a belsejében, ami kifejezetten fogyaszthatóvá teszi ezt az édességet. A lengyel madártej titka abban rejlik, hogy könnyed a tölteléke, kívülről pedig egészen vékony, néhány miliméternyi csokiréteg borítja. Belül, a habcukorkák állagára emlékeztető puha, vajas-tejes, tojásos ízvilágot vegyítő rendkívül könnyed, de nem túl édes gyümölcskocsonya állagú akármi van. A "ptasie mleczko"-t harapni sem kell, így könnyen fogyaszthatják azok is akik fogaikkal megették már kenyerük javát, olyan édesség ez, mely nem roncsolja szanaszét a fogakat, nem ad teltség érzést, és nem kapunk cukormérgezést, mégis finom nasi, szétszóródó morzsák nélkül. A lengyel madártejnek kétféle változata van: akad étcsokis (sicc!), és tejcsokis bevonatú is. Én az utóbbit ajánlom. Az étcsokis ugyan tovább megmarad a szekrényben, de semmiképp sem lesz közönségkedvenc (persze ki is akarna ebből kínálni!), de a tejcsokis veszélyes, mint az orosz rulett. Sose lehet tudni, melyik lesz az utolsó.

Belenyúlok, kiveszek egyet. Elnyammogok és kiveszek még egyet. Azt is elnyalogatom és még egy, még egy és vége is egy oszlopnak a kis elegáns tálon. A francba is, ez nem bonbon meggy, hogy két darabtól már tele legyek! Lengyel barátaimmal folyamatosan csempészettem be az országba és így összejött 5-6 doboz. Elhatároztam egyik-másik ajándék lesz, de végül mindegyik a torkomba végezte. Megígértem magamnak, ha megyek Lengyelországba, veszek. De talán érdemesebb, ha inkább onnan postázom ismerőseimnek, mert képes vagyok az úton is megenni, ahhoz meg éppen drága mulatság...és ez el nem múlik. Aki azt hiszi, ez múlandó szenvedély, az téved.Én négy éve szenvedek ettől.

A"ptasie mleczko" -t azonban már több lengyel cég is forgalmazza, én azonban óva intek bárkit is attól, hogy mást vegyen, mint Wedel gyártmányt. A többiek ugyan olcsóbbak, de hitványabbak is. Több gyártó megkísérelt más-más ízűt kihozni, de ezek félre sikerültek, hiszen vagy túl édesek, vagy

pedig túl silányak, jellegtelenek lettek. A madártej nasi nagyszerű ajándék lehet, de érdemes, ha magára is gondol az ember. Sokszor igaz a mondás, hogyaz ember sokszor azt adja ajándákba, amit kapni
szeretne!

Tags:
ptasie mleczko [2]
Polska [3]
Színes:
Ízek [4]

Forrás webcím: https://www.melano.hu/senkie_csak_az_enyem

Hivatkozások
[1] https://www.melano.hu/sites/default/files/articles/ptasie_mleczko.jpg
[2] https://www.melano.hu/tags/ptasie_mleczko
[3] https://www.melano.hu/tags/polska
[4] https://www.melano.hu/szines/izek